

indkøbe materiel til og udføre reparationsvirksomhed på lokale alarmeringscentraler i de kommuner, som var tilsluttet den fælles alarmeringscentral.

Ministeriet udtalte videre, at en sådan opgavevaretagelse i forbindelse med det mobile radioudstyr i de amtskommuner og kommuner, der var tilknyttet den fælles alarmeringscentral, ikke kunne anses for lovlig som accessorisk virksomhed.

Endelig fandt ministeriet ikke, at Københavns Brandvæsens radioværkstedes servicevirksomhed over for andre amtskommuner, kommuner og private var lovlig ud fra et overkapacitetssynspunkt.

På den baggrund anmodede ministeriet Københavns Kommune om at foranledige, at aktiviteterne på Københavns Brandvæsens radioværksted blev bragt i overensstemmelse med reglerne for kommunernes opgavevaretagelse.

Københavns Kommune har ved brev af 17. marts 1993 fremsendt yderligere oplysninger til ministeriet med en anmodning om, at ministeriet på den baggrund tager sagen op til ny vurdering især med henblik på bedømmelse af, om kommunen lovligt vil kunne udføre reparationer af mobile radioer efter de uskrevne regler om salg af overkapacitet.

Indenrigsministeriet fastholdt ved brev af 7. juni 1994, at kommunens købs- og reparationsvirksomhed i forbindelse med det mobile radioudstyr i andre kommuner og amtskommuner ikke kan anses for lovlig efter de uskrevne regler om accessorisk virksomhed. Samtidig anmodede ministeriet kommunen om en række nærmere oplysninger til brug ved ministeriets vurdering af, om kommunens købs- og reparationsvirksomhed vedrørende mobilt radioudstyr kan anses for lovlig efter de uskrevne regler om salg af overkapacitet.

Københavns Kommune har ved brev af 13. september 1994 fremsendt sådanne oplysninger.

Indenrigsministeriet behandler i øjeblikket sagen på grundlag af de yderligere oplysninger, som kommunen har fremsendt, og vil – når sagen er færdigbehandlet – afgive en fornyet udtalelse om sagen.

Jeg vil sende spørgeren en kopi af ministeriets udtalelse, når den foreligger.

Spm. nr. S 971

Til trafikministeren (16/2 95) af:

Lene Espersen (KF):

»Vil ministeren fremsende dokumentation for Vejdirektoratets erstatningstilbud til Nordjysk Dambrug, således som det fremgår af ministerens tidligere besvarelse af spørgsmål nr. S 633?«

Begrundelse

Ifølge Nordjysk Dambrug er der endnu ikke tilbudt erstatning fra Vejdirektoratet.

Svar (28/2 95)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Oplysningen om, at Vejdirektoratet har tilbudt Nordjysk Dambrug v/Karsten og Bodil Johansen erstatning, dækker det forhold, at Vejdirektoratet har anerkendt at være erstatningsansvarlig for tab, som dambruget efter den 19. september 1994 måtte have lidt eller vil lide som følge af uafværgelige forureninger fra motorvejsbyggeriet. Som jeg oplyste, er der forhandlinger i gang mellem parterne med henblik på fastsættelse af erstatningens størrelse.

Dambrugsejernes advokat har i brev af 14. februar 1995 anmodet om at modtage et forskud på erstatningen.

Jeg har fuld forståelse for, at dambruget er i en vanskelig situation, og Vejdirektoratet har da også erklæret sig villig til at betale et forskud på erstatningen.

Vejdirektoratet har imidlertid allerede den 2. december 1994 anmodet om at få oplyst, hvad dambrugets tab kan anslås at beløbe sig til, og har gentaget anmodningen flere gange siden, senest ved brev af 22. februar 1995 fra Kammeradvokaten. Disse efterlysninger af en opgørelse over tabet har hidtil været forgæves.

Jeg er sikker på, at spørgeren vil have forståelse for, at jeg ikke kan udbetale et erstatningsbeløb, når den erstatningssøgende ikke kan sandsynliggøre størrelsen af de tab, der er tale om. Men så snart Vejdirektoratets anmodninger om i hvert fald en anslået opgørelse af tabet er blevet besvaret, er vi indstillet på at iværksætte en acantobetaling, også selv om der ikke hermed er gjort endeligt op med dambrugets erstatningskrav.